

ve vazbě vyšetřovací ponechán, budiž o tom rovněž představený neprodleně vyrozuměn (§ 176 tr. ř.). Nastoupí-li horník trest, má jeho představenému bez meškání doručen býti opis rozsudku v moc práva vešlého (§ 402 tr. ř.).

Deposita.

Soudům i úřadům politickým přihází se při výkonu jejich činnosti úřední, že musí přijímati peníze a cenné předměty v uschování. Za tím účelem zřízeny jsou zvláštní orgány t. zv. depositní (schovací) úřady. Úprava schovacích úřadů není ve všech královstvích a zemích na říšské radě zastoupených jednotná, nýbrž rozdílná jest dle druhu úřadů, u kterých se uschování připouští a dle území. Rozeznáváme: I. Úřady schovací soudů civilních, II. Úřady schovací soudů trestních a III. Úřady schovací politické.

I. Úřady schovací soudů civilních.

Sem patří: A) Úřady berní. B) okresní soudy a C) zvláštní soudní úřady schovací.

A) Pro berní úřady jako soudní schovací úřady stávají zvláštní ustanovení a sice: pro Čechy, Moravu, Slezsko, Rakousy pod a nad Enží, Solnohrady, Štýrsko, Korutany, Krajinu, Přímoří, Tiroly a Vorarlberg nař. min. spr. a fin. ze dne 16. listopadu 1850 č. 448 ř. z., pro Halič a Bukovinu nař. min. spr. a fin., a nejv. účtárny kontrolní ze dne 28. července 1856 č. 137 ř. z., a pro Dalmacii nař. min. spr. a fin., a nař. nejv. účetního dvoru ze dne 25. února 1875 č. 18 ř. z.

Dle nařízení ze dne 16. listopadu 1850 č. 448 ř. z. platí tato ustanovení:

1. Poměr k soudu: Berní úřad v sídle soudu se nalezající jest zároveň jeho úřadem schovacím (berní a soudní schovací úřad § 2. nař. min. spr. a fin. ze dne 16. listopadu 1850 č. 448 ř. z.). Jemu přísluší přijímati, uschovávatí a zúčtovatí jmění depositní, sirotčí a pozůstalostní, které soudem jemu přikázáno bylo (§ 1. jmen. nař.). Berní úřad jest tedy jakožto soudní úřad schovací soudu podřízen a musí jeho příkazy plniti. Nesmí bez písemného příkazu soudního ani ničeho přijati, ani ničeho vydati. Je-li berní úřad zároveň úřadem schovacím pro několik soudů, mohou nařízení týkající se jednotlivých podstat jen tím soudem vydána býti, pro který hlavní kniha schovací, ve které dotyčná podstata zanesena jest, je založena (§ 3. jmen. nař.).

2. Jednání vnitřní: Za veškerou hotovost pokladniční a za správné vedení knih zodpovědnými jsou představený úřadu a kontrolující úředník rukou nerozdílnou (§ 5. jmen. nař.). Převzaté a uložené peníze mají se uschovati odděleně od ostatních pokladničních předmětů úřadu berního ve vlastní ohnivzdorné a dvojitým zámkem opatřené pokladně, jejíž jeden klíč obdrží představený úřadu schovacího, druhý kontrolující úředník. Úřad schovací má vésti: jednací (podací) protokol, denník schovací a hlavní knihy schovací (§ 11. a 12. jmen. nař. a nař. min. spr. a fin. ze dne 12. června 1855 č. 79 ř. z.). Je-li úřad schovací více soudům společným, vedou se samostatně, hlavní knihy schovací pro každý zvlášť. Každá podstata obdrží ve hlavní knize schovací jeden list (folium), na kterém se nahoře zevrubně popíše; na hořejší polovici listu toho zanáší se pak příjem, a na dolejší výdej. O všech podstatách musí se vésti zvláštní abecední seznam. Hlavní kniha schovací má představeným soudu, kterému úřad schovací podřízen

jest, býti ověřena (§. 13.—19. jmen. nař. a nař. min. spr. ze dne 13. dubna 1855 č. 73 ř. z.).

3. Jednání vnější.

a) Složení: Ku schování soudnímu hodí se peníze, veřejné a soukromé dlužní úpisy, a jiné důležité hodnotu peněžní mající listiny a skvosty (§ 8. jmen. nař.), zvláště prohlášení výmazná (rozh. nejv. s. dv. ze dne 15. září 1880 č. 10.504 sb. »Glaser Unger« č. 8096), klíč od bytu, který nájemce žalující na zrušení smlouvy nájemní skládá (rozh. nejv. s. dv. ze dne 15. února 1887 č. 1921 sb. Glaser Unger« č. 11.456.) Chce-li strana nebo osoba soudní mocí svého úřadu něco do schování složit, má dříve soudu písemně nebo ústně učiniti oznámení o složení. Písemné oznámení má se vyhotoviti trojmo nebo jednou se dvěma záhlavími (nař. min. spr. a fin. ze dne 20. dubna 1854 č. 105 ř. z.) a odevzdati představenému soudu. Tento dá je v podacím protokole zanést a vydá, je-li uschování přípustno, příkaz úřadu depositnímu, aby věc uschoval. Přípustnost soudního uschování má se toliko se stanoviska § 8. a §§ 21.—26. zkoumati (rozh. nejv. s. dv. ze dne 19. listop. 1879 č. 12.709 sb. »Glaser Unger« č. 8702), sporné právní otázky nemají se při tom rozhodovati (rozh. nejv. s. dv. ze dne 11. září 1884 č. 10.427 sb. Glaser Unger« č. 10.157, a ze dne 2. října 1888 č. 11.480 sb. »Glaser Unger« č. 12.372). Příkaz schovací zašle se zřízencem soudním s knihou poukazů úřadu depositnímu a složitel se vyzve, aby věc u depositního úřadu složil. Schovací úřad potvrdí příjem soudního příkazu schovacího, přijme věc složenou a zanese příjem do denníku. Vyskytne-li se při přijímání nějaká překážka, má se to soudu ohlásiti. Úřad schovací podrží sobě příkazem soudu opatřené písemné oznámení o složení, po případě záhlaví, původní oznámení obdrží soud ku dalšímu jednání, a třetí stejnopis nebo záhlaví, opatřené stvrzením příjmu věci složené, vydá se straně. Skvosty mají se, neudala-li strana hodnoty jejich, nebo nebyla-li hodnota jinak vyšetřena, předběžně odhadnouti soudním znalcem, pokud možno za přítomnosti strany. Deposita se uschovají, pokud se k tomu hodí, ve zvláštních balíčkách neb obálcích v pokladně. Na každý balíček napíše se pak jméno podstaty, značka hlavní knihy schovací a listu, číslo schovací a rok, kdy se složení stalo (§ 21. až 39. jmen. nař.). Hotové peníze uschovají se společně (nař. min. spr. a fin. ze dne 21. března 1858 č. 45 ř. z. a ze dne 21. února 1871 č. 17 ř. z.).

b) Vydání. Při vydávání má soud určitě označiti především předmět, který se má vydati a osobu, které se má tento vydati. Obnosy hotových peněz, které se mají vydati, musí se vypsati slovy; povolení vydání nesmí býti učiněno závislým na nějaké výmince. Příkaz opatřený podpisem představeného soudu a pečetí soudní dodá se bezprostředně schovacímu úřadu s knihou výkazů a strana vyrozumí se výměrem stejně znějícím, že vydání povoleno bylo. Úřad schovací má příkaz tento ihned zanést ve sloupci vydání ve hlavní knize při dotyčné podstatě a den vydání a zanesení do denníku vyznačiti. Není-li osoba, které se vydání povolilo, představenému úřadu schovacího osobně známa, má tento zjistiti osobní její totožnost dvěma hodnověrnými svědky jemu známými, po případě v pochybnosti dohodnouti se s představeným soudu a jeho nařízení poslechnouti. Ku vyzvednutí menších obnosů úrokových v hotovosti nebo splatných kuponů může soud zákonným zástupcům anebo jiným oprávněným vydati t. zv. výměry

legitimační, které obsahují zmocnění ku občasnému vybírání. Tyto výměry ponechají sobě osoby ku vybírání oprávněné a toliko při opětném vybírání je úřadu schovacímu předloží. Bylo-li zaslání poštou předmětu schovaného soukromníkům soudem nařízeno, což se toliko výjimečně může státi (rozh. nejv. s. dv. ze dne 13. listopadu 1885 č. 216 sb. »Glaser Unger« 10.374), musí depositní úřad sám to obstarati. Spěčuje-li se berní úřad soudem nařízené vydání provésti, má toho domáháno býti cestou služební a nikoli cestou sporu (rozh. nejv. s. dv. ze dne 1. září 1881 č. 10.035 sb. »Glaser Unger« č. 8489).

c) Poznámky. Nařídí-li soud při některé podstatě poznámku nebo záznam nebo výmaz jich, musí se tyto příkazy úřadu depositnímu dodati. Tyto příkazy soudní mají zníti zřetelně a určitě a v případě, že jedna podstata z více čísel sestává, musí se jasně vytknouti, zda poznámka nebo výmaz její pro všechna čísla nebo jen pro některá z nich platiti má. Úřad schovací má o tom, že takovýto příkaz provedl, pokaždé soudu krátkou písemnou zprávu podati (§ 40 jmen. nař.).

Sporno jest, které poznámky jsou přípustny v knize schovací. Přípustny jsou dle §. 49. jmen. nař. poznámky obstatky, zájmu a odevzdání. Dále byly za přípustné prohlášeny: poznámka smluveného zájmu nároku na povinný díl pozůstalosti u soudu složené dle §. 822 o. o. z. (rozh. nejv. s. dv. ze dne 23. března 1870 č. 3133 sb. »Gl. U.« 3759), poznámka exekučního zájmu jmění pozůstalostního sestávajícího z cenných papírů a hotových peněz (rozh. nejv. s. dv. ze dne 31. října 1871 č. 13.074 sb. »Gl. U.« č. 4291), poznámka postupu částečného obnosu soudního deposita (rozh. nejv. s. dv. ze dne 14. června 1871 č. 6799 sb. »Gl. U.« č. 4201), poznámka vlastnictví osoby třetí na uloženou jistotu dražební (rozh. nejv. s. dv. ze dne 17. srpna 1881 č. 9108 sb. »Gl. U.« č. 8474), poznámka práva zástavního věřitele na složený dluh (rozh. nejv. s. dv. ze dne 30. července 1879 č. 7657 sb. »Gl. U.« č. 8653), poznámka výminky, pod kterou se složení stalo (rozh. nejv. s. dv. ze dne 24. ledna 1882 č. 595 sb. »Gl. U.« č. 8847), poznámka práva zástavního pronajímatele při ceně trhové za *in vecta et illata* ve dražbě docílené (rozh. nejv. s. dv. ze dne 16. ledna 1883 č. 532 sb. »Gl. U.« č. 9266). Sporná jest přípustnost poznámky spornosti. Rozhodnutí kladné ze dne 16. prosince 1873 č. 12.213 sb. »Gl. U.« č. 5176, záporné ze dne 5. června 1872 č. 5799 sb. »Gl. U.« č. 4626, ze dne 1. října 1872 č. 10.072 sb. »Gl. U.« č. 4718, ze dne 4. února 1874 č. 797 sb. »Gl. U.« č. 5240, ze dne 8. listopadu 1876 č. 13.074 sb. »Gl. U.« č. 6279, ze dne 19. prosince 1882, č. 14928 sb. Gl. U. č. 9227, ze dne 28. ledna 1885 č. 513 sb. »Gl. U.« č. 10.404, ze dne 10. září 1885 č. 10.083 sb. »Gl. U.« č. 10.688. Nepřípustna jest poznámka práva zástavního, které bylo pouze přihláшено, nikoli však soudem přiřknuto (rozh. ze dne 17. září 1884 č. 10.169), rovněž poznámka žaloby o právo přednosti při podání dražebním (rozh. ze dne 25. dubna 1888 č. 5013 sb. »Gl. U.« č. 12.166).

Pro právní působnost poznámky jest rozhodným číslo jednacích podacího protokolu (§ 49. jmen. nař.). Musí se tudíž pořadí cesse dílčích obnosů dle podání žádosti za poznámku posuzovati (rozh. nejv. s. dv. ze dne 14. června 1871 č. 6799 sb. »Gl. U.« č. 4201). Pro přednosti zástavního práva na depositu váznoucího jest rozhodným den, kdy dotyčná žádost

soudu došla (rozh. nejv. s. dv. ze dne 10. června 1879 č. 6355 sb. »Gl. U.« č. 7509).

d) Výtahy depositních úřadů. Schovací úřad má každému k ústní nebo písemné žádosti výtah z knihy depositní vyhotoviti, kterýžto výtah smí pravidelně obsahovati toliko deposita, která tu ještě jsou a poznámky platící tak, jak jsou ve hlavní knize schovací uvedeny. Jest však dovoleno, žádati obsáhlejší výtah z knihy schovací o nějaké podstatě, ve kterémžto pak každé složení, vydání, všechny poznámky a výmazy vyznačeny býti musí. Výtahy o jednotlivých položkách podstaty nesmějí se vydávati (§ 51 jm. nař.).

Opisy listin u úřadu schovacího ležících smějí se vydávati toliko ku příkazu soudnímu; nahlédnutí do listin smí kromě soudu toliko složitel (§ 52 jm. nař.). Soudu, který při všech svých vyřízeních dokonalou znalost podstaty sobě opatřiti musí, jest dovoleno do hlavní knihy schovací kdykoli nahlédnouti. Výtah z knihy schovací má se ku žádosti strany s obsahem knihy hlavní srovnati, souhlasné znění nebo změny potvrditi (§ 49 jmen. nař.).

B) V Haliči jsou na základě výnosu min. spr. ze dne 10. ledna 1868 č. 65 soudu okresní tam, kde nejsou žádné berní úřady, úřady schovacími. Instrukce, která pro takovéto soudní úřady schovací byla vyhlášena nař. min. spr. ze dne 10. ledna 1868, má jen několik úchylek od instr. ze dne 28. července 1856 č. 137 ř. z. Schovací úřady dotyčných soudů okresních skládají se ze dvou úředníků dočasně vrchním soudem jmenovaných, z nichž jeden manipulační práci a druhý kontrolu provádí, tak že jeden klíč od pokladny má manipulační a druhý pak kontrolující úředník. Tito dva úředníci musí býti při každém přijetí, jakož i vydání deposita přítomni, musí dále potvrzovati společně příjem deposita, denníky schovací a výtahy z nich společně podpisovati.

C) Zvláštní schovací úřady soudní. Zvláštní schovací úřady zřízeny byly nař. min. ze dne 17. července 1859 č. 144 ř. z. pro zemský a obchodní soud, pak pro měst. del. okresní soudu ve Vídni výn. min. spr. ze dne 15. listopadu 1849 č. 7219 pro zemský, obchodní a pro m. del. soudu okresní v Praze, výn. min. spr. ze dne 21. července 1881 č. 84 ř. z. pro soudní dvory a pro m. del. okresní soudu ve Štýrském Hradci dle nař. min. ze dne 20. listopadu 1888 č. 177 ř. z. pro všechny civilní soudu v Terstu I. stolice. Z instrukcí pro tyto civilní soudní úřady schovací uvéstí sluší toliko úchylky od instrukce platné pro úřady berní. Soudní schovací úřady musí příkazy příslušných soudů plniti, a podřízeny jsou zemskému soudu sídla svého (§ 3 instrukcí pro Vídeň, § 4 i. pro Prahu, § 2 a 3 i. pro Št. Hradec, § 2 a 3 i. pro Terst). Schovací úřad přijímá deposita jmenem soudů, pro které jest zřízen a proto jest povinnen každé složení v hodinách a dnech vyhláškou uveřejněných přijmouti, jestliže zároveň předepsané oznámení o složení soudu podáno bylo. V nutných případech musí složení i mimo ustanovené dny přijato býti (§ 21 instr. pro Vídeň, § 18 instr. pro Prahu, § 24 inst. pro Št. Hradec, § 24 inst. pro Terst). Je-li oznámení o složení vadným, anebo složení ku přijetí nezpůsobilé, musí se důvody nepřijetí na rubu jednoho stejnopisu oznámení složiteli písemně vydati. Žadatel má pak právo ihned sobě stěžovati u předsedy zemského soudu, který vyšetřiv záležitost rozhodne, zda-li složení přijato býti má čili nic (§ 24 inst. pro Vídeň, § 21 inst. pro Prahu, § 27

inst. pro Št. Hradec. § 27 inst. pro Terst). Složení odevzdává se u pokladny (§ 26 inst. pro Vídeň, § 24 inst. pro Prahu, § 30 inst. pro Št. Hradec, § 30 inst. pro Terst).

II. Úřady schovací soudů trestních. Hotové peníze, šperky, státní dlužní úpisy, směnky, zástavní listy, dlužní úpisy a jiné cenné papíry, které se soudu při domovní prohlídce za příčinou trestního vyšetřování, při místním ohledání nebo při jiných soudních výkonech do ruky dostanou, má soud úřadu depositnímu ku uschování odevzdati (§ 102 a 103 inst. pro trestní soudy ze dne 16. června 1854 č. 165 ř. z.). Při uschování těchto předmětů mají soudní dvory dbáti týchž předpisů, které platí pro civilní depositní úřady. Tam, kde je zvláštní úřad depositní, mohou v místnostech jeho i deposita soudu trestního uschována býti, musí však býti oddělena od těchto, rovněž i knihy o těchto musí se odděleně vésti (§ 114 jmen. inst.). K uschování deposit a obstarávání prací schovacích jsou ustanoveni při každém soudním dvoru dva komisaři a jeden aktuar. Kde není možným dva rady za depositní komisaře ustanoviti, může klíč jeden svěřen býti aktuarovi. Každý z těchto dvou komisařů obdrží klíč ku pokladně schovací, tak že táž bez vzájemného dohodnutí otevřena býti nemůže (§ 114 jmen. inst.). Ku přijímání a vydávání deposit musí každý komisař zmocněn býti písemným soudním příkazem. V nutných případech jest však představený soudu oprávněn naříditi, aby depositum bezprodlužně přijato bylo. Uschované předměty vztahující se ku vyšetřování, mají se vydati soudci vyšetřujícímu, referentovi a úředníku řídicímu hlavní přelíčení, a sice na ústní požádání těchto proti potvrzení. O soudních depositech trestních vede se protokol depositní, o tomto pak abecední rejstřík dle jmen. Nahlížení do protokolu depositního, jakož i ohledávání jednotlivé předměty jest dovoleno státnímu zástupci, ostatním osobám toliko se svolením soudce vyšetřujícího nebo soudu. Po skončeném řízení trestním má soud ohledně všech deposit zákonná opatření učiniti. Při tom se má zvláště ustanoviti, které předměty z úřadu schovacího soudu trestního do civilního úřadu schovacího se přenéstí mají.

U soudů okresních mají se trestní soudní deposita uložiti ve zvláštní schránce v berním úřadě postavené. K uschování jakož i vydání není třeba žádného zvláštního výměru, nýbrž stačí, poznamená-li se výkon na konceptu. Uschovávání náleží okresnímu soudci a ještě jednomu úředníku (§ 115—128 jmen. inst.).

III. Politické úřady schovací jsou ty, jež uschovávají deposita, která v záležitostech politických složena byla. Určeny k tomu jsou úřady berní. Zákonné předpisy pro tuto jich činnost obsahuje výn. min. fin. ze dne 12. prosince 1853 č. 16.335, který ustanovuje: V podacím protokole úřadu má se vésti důkladný seznam o depositech, který vždy na konci měsíce se má ukončiti, od úředníků podacího protolu jakož i od vrchních úředníků podepsati a účetnímu oddělení příslušného okresního úřadu finančního zaslati. Vydání věcí uschovaných může se zpravidla státi toliko na základě řádného příkazu (§ 8). Má-li se však depositum k úřednímu výnosu připojiti, má totéž bezprostředně pokladnou ve srozumění s výpravnou, ústavu dopravnímu, který výnos doručiti má, nebo pokud tento výnos veřejnému úřadu v místě pokladny se nalézajícímu svědčí, pomocnému úřadu nebo pokladně, tohoto úřadu, proti potvrzení, které se ku denníku připojí, odevzdati. Má-li se však straně v místě pokladny se

nalezající depositum odevzdati, musí příjemce úřadem býti poukázán, aby sám nebo zmocněncem si je vyzvedl. Pokladna musí deposita ve zvláštních přijímacích a vydávacích dennících zúčtovat. Tyto denníky posílají se na konci měsíce účetnímu oddělení příslušného okresního úřadu finančního a tímto i se seznamy příkazovacími státní účtárně (§ 17).

IV. Ručení státu.

1. Ručení za soudní deposita jest výslovně uznáno. Stát ručí, jestliže úředník nebo sluha při zeměpanských, berních nebo jiných depositních úřadech ustanovený vykonává svůj úřad překročením své povinnosti úřední straně porušení práva nebo škodu způsobí, společně s vinným úředníkem, který stává se dlužníkem hlavním jako rukojmí a plátce. Nárok na náhradu škody přivede se ku platnosti řízením syndikátním (zák. ze dne 12. července 1872, č. 112 ř. z.). Naproti tomu stanoví § 45 nař. ze dne 16. listopadu 1850 č. 448 ř. z.: »Šetří-li přesně úřad schovací zákonných předpisů při vydávání předmětů, neručí ani úředníci ani stát za škodu z tohoto úředního jednání povstalou.«

2. Při politických depozitech rozhodnou jest pro ručení státu ta okolnost, zda složením deposita vznikla mezi složitelem a státem smlouva schovací čili nic. Ku rozhodnutí této otázky, jakož i toho, pokud sahá ručení státu z poměru smluvního, příslušnými jsou řádné soudy. Tak rozhodl říšský soud nálezem ze dne 19. července 1877 č. 152 sb. nál. ř. s. III. díl., že spory, které povstanou z odepření vydání honební jistoty složené u úřadů politických, náleží v obor soudů. Neboť tím okamžikem, kdy správní úřadové vydání odmítnou, vzniká ve příčině vrácení deposita právní spor, ve kterémž stát jest stranou. Rovněž prohlásil nejv. s. dv. rozhodnutím ze dne 3. října 1876 č. 9989 sb. »Glaser Unger« č. 6249 pro žaloby proti státu ohledně ručení jeho za zpronevřené jistoty pro správní účely u berního úřadu složené za příslušné soudy s tím odůvodněním, že se jedná o rozhodnutí, zda úředním převzetím k uschování pachtovní jistoty honební mezi správou státní a žalobcem vzešel poměr smluvní a tudíž, že se jedná o rozhodnutí otázek čistě soukromoprávních a že nelze použití dvor. dekr. ze dne 14. března 1806 č. 758. sb. z. s., poněvadž se nejedná o nárok proti veřejnému úředníku z jeho úředního jednání plynoucí, nýbrž o nárok proti státu plynoucí ze převzetí politického deposita. V rozh. nej. s. dv. ze dne 1. července 1874. č. 6282 sb. »Glaser Unger« č. 5406. byl stát (erár) prohlášen za ručitele za cenné papíry úředníkem berním zpronevřené, které jako zástava u finančního ředitelství složeny byly.

V. Promlčení. Nevyzvedne-li se depositum během 30 let ode dne složení, zahájí se řízení ediktální, při kterémž stanoví se lhůta ku přihláškám na 1 rok, 6 týdnů a 3 dny. Uplyne-li tato lhůta, aniž by se kdo přihlásil ku depositu, ohledně kteréhož řízení ediktální zahájeno bylo, případně toto státu. Totéž platí o listinách v soudním uschování se nalezajících (dv. d. ze dne 6. ledna 1842. č. 587 sb. z. s. a ze dne 28. ledna 1840 č. 446 sb. z. s.).

VI. Poplatky (početné, složné).

Na místo dřívějšího řádu poplatkového upravujícího poplatek za uschování z r. 1787 a dv. d. ze dne 2. listopadu 1790. nastoupil cis. pat. ze dne 26. ledna 1853 č. 18. ř. z., který ustanovil ve spojení s výn. min. fin. ze dne 30. ledna 1853 č. 20 ř. z. souhlasné předpisy pro občanské i pro vojenské úřady schovací. Úřady schovací, které složený předmět z uschovací nebo společné sirotčí pokladny vrátí (výn. min. fin. ze dne

18. července 1853 č. 11220), mají ve kvitancích o poplatcích schovacích stranám vydaných výši poplatků těchto oddůvodniti a do denníku sirotčího a schovacího zanešti (výn. min. fin. ze dne 9. července 1853. č. 23.054 a výn. dol. rak. fin. zem. ředit. ze dne 1. října 1854 č. 33.603). Vojenské úřady schovací mají poplatky schovací od úřadů vojenských vybrané měsíčně nejbližšímu bernímu úřadu proti kvitanci odváděti (výn. fin. min. ze dne 29. dubna 1853, č. 14436). Úřady schovací, resp. úřady berní mají poplatky schovací bezprostředně jakožto poplatky správní v denníku soudní správy súčtovat.

1. Předmět.

Dle cis. pat. ze dne 26. ledna 1853 má se vybíratí poplatek schovací z těch předmětů, které vzaty byly ve schování na základě soudního příkazu (viz rozh. spr. s. dv. ze dne 18. října 1887 č. 2771 sb. Budwinski č. 3709) úřady nebo pokladnami k tomu ustanovenými (§ 1.) a které nejsou poplatku sprostěny.

Osvobození požívají:

a) předměty, které se složí v řízení trestním, pokud po skončeném řízení trestním se neuschovají dle práva občanského;

b) předměty, které složeny byly ku zjištění státního pokladu nebo fondu z něho placeného (srov. rozh. spr. s. dv. ze dne 8. července 1893 č. 2441 sb. Budwinski č. 7375);

c) předměty, které se složí ku zjištění nebo jako zaplacení náhrady vyvazením pozemků vzniklé (srov. rozh. spr. s. dv. ze dne 17. prosince 1878 č. 2084 sb. Budwinsky č. 384, a ze dne 14. dubna 1888 č. 530 sb. Budwinski č. 4045., dále § 52 cis. pat. ze dne 11. dubna 1851 č. 84 ř. z.);

d) kupony, když dlužní úpisy, akcie, nebo talony, k nimž náležejí, se již ve schování nalézají;

e) předměty, které na zakročení soudcovo z úřední povinnosti omylem v uschování vzaty byly;

f) obnosy nebo jiné předměty, které ku výživě, ku výchově nebo ku vyučování nezletilce anebo ku zaplacení dluhů jeho vydány byly (sem náleží též výplaty zástupcům nebo věřitelům konkursní podstaty viz výn. min. fin. ze dne 9. září 1854 č. 26502 a srov. rozh. spr. s. dv. ze dne 21. dubna 1888 č. 1353 sb. Budwinski 4060.);

g) deposita, která se vydávají buď pokladu státnímu nebo nějakému fondu jím datovanému, mají-li poplatky stihnouti poklad státní nebo dotýčný fond (seznam těchto fondů z ústavů viz ve výn. min. fin. ze dne 12. července 1867 č. 14.429 příloha ku listu nař. min. fin. č. 9. z r. 1867 srov. též nař. min. fin. ze dne 1. března 1894 č. 47 ř. z.)

2. Výměra.

Poplatek schovací počítá se při penězích, skvostech a papírech, které jsou předmětem obchodu jako při losech, akciích, směnkách a t. d. dle hodnoty složeného předmětu a dle trvání doby schovací, při všech ostatních předmětech jen dle trvání doby schovací (§ 4), při čemž se hodnota předmětu dle ustanovení § 6. a 7. cis. pat. ze dne 26. ledna 1853 zjistí. Ohledně počítání doby schovací, vyměření poplatků při podmíněném vrácení, jakož i ve příčině předmětů s různými sazbami schovacími obsahují §§ 8, 10, 11, a 12 cis. pat. zvláštní ustanovení, při čemž se poukazuje na výn. min. fin. ze dne 26. ledna 1860 č. 2891 list. nař. č. 7., ohledně

pokladen sirotčích na výn. min. fin. ze dne 4. října 1860 č. 50.325 list. nař. č. 50. a ohledně listin právních poplatků sprostěných na výn. min. fin. ze dne 31. května 1856 č. 18.653 list. nař. č. 25 a výn. dol. rak. fin. zem. řed. ze dne 2. října 1856 č. 19816 příloha ku listu nař. č. 22.

Výměra poplatků ustanovuje se dle cis. nař. ze dne 12. září 1858 č. 44 ř. z. takto:

a) Poplatek obnáší z každého zlatého:

α) při penězích a skvostech za dobu schovací až do 1 roku $\frac{1}{2}$ kr. r. m., od 1 do 5 let 1 kr. r. m., od 5 do 10 let $1\frac{1}{2}$ kr. r. m., od 10 do 15 let 2 kr., od 15 let 3 kr. r. m.; poručencům a opatrovancům nikdy se poplatek vyšší 2 kr. r. m. nevyměruje;

β) při papírech předmět obchodu tvořících, počítá se polovice.

b) Poplatek, který se vyměruje dle doby trvání, obnáší:

α) z právních listin ve smyslu § 1 a) č. 3. zákona ze dne 9. února 1850 č. 50 ř. z. do 5 let 30 kr. r. m., od 5 do 10 let 60 kr. r. m., od 10 do 15 let 90 kr. r. m., od 15 let 1 zl. 20 kr. r. m.;

β) ze všech ostatních spisů a listin do 5 let 12 kr. r. m., od 5 do 10 let 24 kr. r. m., od 10 do 15 let 36 kr. r. m., od 15 let 48 kr. r. m., s tím však omezením, že poplatek schovací, podléhá-li listina dle zákona ze dne 9. února 1850 č. 50 ř. z. (pokud se týče ze dne 13. prosince 1862 č. 89 ř. z.) poplatku, nikdy nesmí činiti více než kolik obnáší poplatek kolkový (§ 10), při čemž však na mimořádnou přírážku se nebeře zřetele (výn. min. fin. ze dne 21. července 1859 č. 33.016, list. nař. č. 39 a cis. nař. ze dne 17. května 1859 list. nař. č. 26).

3. Podmět.

Povinnost poplatků schovací zapraviti náleží oné osobě, které se předmět uschovaný vydá, bez ohledu na to, zda jí přísluší nárok na náhradu proti schovateli nebo proti někomu jinému (§ 13). Před zapravením poplatku, který lpí na uschovaném předmětu jako privilegované právo zástavní, nesmí se tento vydati, leč se svolením okresního finančního úřadu proti přiměřenému zjištění (§ 14). Byl-li od někoho vybrán poplatek schovací bezprávně nebo poplatek příliš vysoký, může tento během jednoho roku po zaplacení a vrácení bezprávně vybraného obnosu zakročiti (§ 15).

Stížnost proti výměře podati lze během 30 dnů ode dne, kdy vyměření poplatku bylo oznámeno, u okresního ředitelství finančního, resp. u zemského finančního ředitelství neb ministerstva financí (§ 16; srov. zákon ze dne 19. března 1876 č. 28 ř. z. a výn. min. fin. ze dne 19. května 1876 č. 1746, nař. min. fin. a sprav. ze dne 6. března 1894 č. 761 z r. 1893 nař. listu č. 8.)

Descendenti viz Ascendenti.

Deserce. (Sběhnutí.)

Deserce jest zločin vojenský, kterého dle § 183 voj. tr. z. dopouští se ten, kdo složiv vojenskou služební přísahu, pluk, sbor nebo vojenské oddělení, jemuž náleží, nebo jemu přikázaný pobyt svémocně a s úmyslem se své služební povinnosti na vždy sprostiti, opustí nebo se vzdálí. Voj. tr. z. obsahuje v §§ 184—215 zevrubná ustanovení o důkazu zlého úmyslu při tomto zločinu, o trestu, (v nejtěžších případech ustanovuje trest smrti) jakož i o právních následcích zločinu tohoto.

Jako zvláštní zločin uvádí voj. tr. z. vedle deserce v §§ 216—229 založení komplotu ku deserce směřujícího, jímž ten jest vinen, kdo